

Libuše Prejzová

Libuše Prejzová (rozená Nechanická) se narodila roku 1934 v Jablonci nad Nisou. Krátce po jejím narození rodina bydlela na Bedřichově, poté se přestěhovala na Smržovku, kde Libuše žila přibližně do svých tří let. Následně se rodina usadila v oblasti Kuřích Vod. V roce 1937 se pamětnici narodila sestra.

V roce 1938, v důsledku zhoršující se politické situace, rodina odešla do Unhoště, kde pamětnice prožila celé období druhé světové války. Dodnes vzpomíná na odjezd, pamatuje si, že si velmi přála, aby s sebou vzali kočárek s panenkou, ke kterému měla silnou citovou vazbu. Od roku 1940 zde navštěvovala obecnou školu, kde se ke konci války již téměř nevyučovalo, protože škola byla obsazena Němci. Její otec pracoval jako poštovník, matka byla úřednice. Válečná léta byla velmi náročná – veškeré potraviny byly na přiděl a rodina byla odkázána především na pěstování vlastních plodin a samozásobitelství.

Unhošť se nachází poblíž Lidic a pamětnice má dodnes silnou vzpomínku na události z roku 1942, kdy z půdy domu viděli hořet Lidice. Tento zážitek se jí hluboce vryl do paměti.

Po skončení války, v roce 1945, se rodina vrátila zpět na Smržovku, kde bydlela na náměstí. Pamětnice v pololetí přestoupila z kladenského gymnázia na Gymnázium U Balvanu. Na gymnázium nastoupila roku 1946 jako jedna z prvních studentek (do první primy). První maturanti zde maturovali až v roce 1952/1953, mezi ně patřila i Libuše Prejzová. Škola měla v té době velmi specifické podmínky – studenti například využívali tzv. školní vagon, který jezdil na trase Tanvald – Jablonec – Liberec s přípojkou do Josefova Dolu. Studenti se také podíleli na vydávání vlastního školního časopisu.

Přijímací řízení se lišilo podle tříd. Do ročníku Libuše Prejzové stačil pouze pohovor, zatímco v dalších letech již byly vyžadovány přijímací zkoušky. Školní kolektiv byl velmi

soudržný, k čemuž přispívaly brigády, které studenti absolvovali nejen v okolí, ale i ve vzdálenějších regionech. Společné zážitky na brigádách kolektiv výrazně utužily.

Po maturitě pamětnice odešla na Vysokou školu pedagogickou v Praze. Po studiu obdržela umístěnku na první osmiletou střední školu Komenského v Jablonci nad Nisou. Pedagogice se věnovala celý svůj profesní život, učila celkem padesát let. Krátce po nástupu do zaměstnání se seznámila se

svým budoucím manželem. V roce 1958 a 1962 se jim narodily dcery. Manžel se poměrně výrazně politicky angažoval. V důsledku toho měly dcery potíže s přijetím na střední školu. Přesto obě vystudovaly již zmíněné Gymnázium U Balvanu. Po srpnové invazi vojsk Varšavské smlouvy se pan Prejza potýkal s postihy v zaměstnání v důsledku své předchozí politické aktivity.

Pan Prejza působil také jako sportovní funkcionář v tiskovém středisku jabloneckých fotbalistů. Díky tomu měla blízko k fotbalu i sama Libuše Prejzová. Po mnoho let chodila na zápasy jabloneckého fotbalového klubu, kde patřila ke známým osobnostem a často vítala novináře.

Díky působení ve sportovním prostředí strávila s manželem mnoho času na různých sportovních akcích a stadionech, našla zálibu ve fotbale – nevynechala jediný ligový zápas a i ve vyšším věku byla pravidelnou návštěvnicí stadionu.

Libuše Prejzová byla výrazně ovlivněná událostmi 20.století a její životní příběh je ukázkou toho, že v každé době lze žít krásný život, najít si lásku svého života, založit rodinu a prožívat krásné chvíle se svými dětmi a vnoučaty.